

KŐSZEGHY ELEMÉR

(AZ IDŐ)

*az idő elfut, jól tudod,
nincsen már éjjel s nincsen nappal,
nincsen mi rágja bőrödöt
percekből álló indulattal.*

*akkor alszol, mikor akarsz,
s akkor, mikor rávisz a kényszer.
az ébrenlét sem szolgál már,
nem jön, mikor kell s nem elégszer.*

*a konyhán báván üldögélsz,
étel rotyog a lábasodban...
kinek főzöl s mikorra kell?
s a hely, hol várják, vajon hol van?*

*másnapos vagy kegyetlenül,
pedig holnap iszod a vodkát,
s azt sem tudod, mi vesz körül:
védőkerítés avagy korlát?*

*víg évet nyit, víg évet zár
a felhők fölé szökött himnusz?
jövőbe avagy múltba lépsz,
mikor a fény után elindulsz?*

*az idő ott van mindenütt.
ő tudja csak, hogy épp te hol vagy.
s azt is: egy apró pillanat
suttyomban szépen beleporlaszt.*

(MEGLÁTOGATOTT A HÁZAM)

*meglátogatott a házam,
s én nem ismertem fel őt:
ráncos volt, vaksi és öreg,
és szagában is egy vadidegen.
hogy vagy? – kérdezte,
de nem várta meg a válaszom.
ő kezdett el csapongva mesélni.
tudod, a tetőm még jól tart,
a pincém is száraz, mint egy június.
a falaim belül itt-ott megrepedeztek:
egy festés nem ártana talán.
és csőtörésem is volt,
de jöttek idegenek és rendbehozták.
tudod, nagyon szomorúak
a néző nélküli képek a falon.
és azok a könyvek is
a polcokon lapozatlanul.
s az albumok fényképei sem értik,
mi célból szülte meg
őket a sötétség és a fény.
ha sejtenéd, milyen egyedül vagyok...
egyetlen társam önmagam magánya.
a pókok, a bogarak rég elmenekültek,
egér sem téved be mostanában.
bebútorozva élek, de lélektelenül,
hisz te voltál, te volnál a lelkem.
olykor belesusogom
a fájdalom az éjszakába.
száz és száz pityergés
érkezik válaszul a négy égtáj felől.
ezért tudom, e lélektelenségben
nem vagyok egyedül.
szípgó társaim állítják:*

*naponta meghalnak egy kicsit,
naponta meghalok én is.
csak ezt akartam most
halkan elmondani neked.
mert eljön majd az idő,
amikor már csak álmaidban
fogsz meglátni engem.
és később onnét is kipusztulok.*

(BÉLYEG A FALON)

*bélyeg a falon:
véded körömmel, foggal.
Egy félálomnyi éjszaka,
és elviszi egy tolvaj.*

*bélyeg a falon.
küldi udvarod, házad
oda, hol nincsen tegnapod,
csupán a vodka lázad.*

*bélyeg a falon.
ott van minden nyomodban.
riaszt, ha kell, s álomba dönt,
s az új világért robban.*

*bélyeg a falon
lankadó lelked mélyén,
egy elképzelt tűz, hóhideg,
egy összeomlott kémény.*

*bélyeg a falon:
tépnéd körömmel, foggal.
pörög agyad, mert nem tudod:
csomag vagy-e, vagy tolvaj?*

